

SALVADOR CRISTAU COLL
BISBE DE TERRASSA

A l'atenció de tots els diocesans

Benvolguts preveres, diaques, consagrats i laics,

Us adreço aquesta carta al començament del nou curs per tal d'informar-vos de les orientacions, objectius i prioritats que us proposo per aquest curs 2025-2026 a la nostra diòcesi.

L'any 2023 vàrem publicar unes orientacions diocesanes per als anys 2023-2026 amb el títol "Caminar junts per evangelitzar enmig de la nostra societat". A partir d'aquest text, després de reflexionar-ho en els diferents organismes diocesans, després d'un treball fet en conjunt, amb els preveres, diaques, religiosos i laics, vull exposar-vos a continuació les prioritats i objectius per a treballar en aquest nou curs a les nostres parròquies i arxiprestats, delegacions generals i episcopals i en els moviments i associacions presents en el territori diocesà. A la vegada us ofereixo algunes idees per concretar en la pràctica cada una d'aquestes orientacions i objectius.

A la vegada no podem perdre de vista el moment eclesial que vivim, els camins pels quals l'Esperit Sant porta la seva Església. I un d'aquests camins és el que en diem "sinodalitat". Ens cal comprendre el que realment significa per poder-ho viure i compartir-ho.

Sinodalitat és una manera de ser i viure de l'Església que implica caminar junts, compartir el camí, i per això afegim en comunió i participació, guiats per l'Esperit Sant. Aquest procés es caracteritza per l'escolta mútua, el diàleg i el discerniment de tots els batejats, cadascú des de la seva vocació i missió, per avançar units en la missió evangelitzadora de l'Església, entesa com a Poble de Déu. Així ho van fer els apòstols i la primitiva Església i així ho volem fer ara també nosaltres. Per això:

1. Conversió pastoral i missionera

Aquest és el marc on hem de situar tot el treball que estem duent a terme. Hem de partir de la consciència de que la conversió pastoral és una necessitat urgent per a tots en la situació en la que ens trobem. Però, què pot significar això?

La conversió pastoral i missionera és la transformació que se'ns presenta com a necessitat per passar d'una actitud d'autoconservació a una "opció missionera" que impulsi l'evangelització i la trobada amb Jesús, prioritant la sortida de la comunitat eclesial per portar l'Evangeli a tothom. Implica un canvi de mentalitat,

de les estructures i els costums perquè l'acció eclesial, la pastoral ordinària i els recursos s'orientin cap a la missió i una actitud de sortida constant per a l'evangelització del món.

No ens hem de tancar en nosaltres mateixos, en el que sempre hem fet, en els nostres esquemes. I en aquest camí, la misericòrdia, l'amor als pobres, la humilitat, el servei, l'esperit d'acollida i l'anunci autèntic i entusiasta de l'alegria de l'Evangelí han de ser les característiques que ens defineixin.

Estem cridats a ser deixebles missioners, i tot el que fem per renovar les nostres estructures i iniciar noves activitats pastorals ha de ser inqüestionablement per "l'evangelització del món d'avui" i no per "auto-preservar-nos". El papa Lleó ens anima també a trobar aquests nous camins.

Com a parròquies i com a diòcesi, el nostre objectiu principal és proclamar l'Evangelí, ser deixebles missioners que donen testimoni de l'alegria de l'Evangelí. En paraules del Papa Sant Pau VI:

"Volem confirmar una vegada més que la tasca de l'evangelització de tots els homes constitueix la missió essencial de l'Església"; una tasca i missió que els canvis amplis i profunds de la societat actual fan cada cop més urgents. Evangelitzar constitueix, en efecte, la felicitat i la vocació pròpia de l'Església, la seva identitat més profunda. Ella existeix per evangelitzar, és a dir, per predicar i ensenyar, ser canal del do de la gràcia, reconciliar els pecadors amb Déu, perpetuar el sacrifici de Crist a la santa Missa, memorial de la seva mort i resurrecció gloriosa" (Pau VI, *Evangelii nuntiandi*, 14).

2. Continuar el treball de revisió i reestructuració dels serveis i activitats en el marc de l'arxiprestat

Ha estat una prioritat que de fet ja estem treballant amb als arxiprestes i els delegats. En aquest treball hem constatat que:

- Ens cal aprofundir en la coordinació arxiprestal i en la reflexió que s'està fent per tal de reestructurar els diversos serveis, els horaris de les celebracions, l'atenció a les persones.

En la pràctica, això suposa parlar-ne a les reunions d'Arxiprestat, dels Consells arxiprestals, dels Consells Pastorals de les parròquies, i instituir-los allà on encara no n'hi ha, i que siguin realment representatius i efectius.

- No ha de ser un replegament sinó una reestructuració per tal de créixer i millorar en la qualitat i profunditat de les celebracions i els serveis. La situació de la societat, de les comunitats concretes i dels preveres i diaques ens hi porta, el món que vivim ho necessita. Evangelitzar vol dir no quedar-nos la fe i la vivència de Déu per a nosaltres sols, vol dir compartir-les amb els que no la tenen.

En la pràctica, la missió evangelitzadora ha de marcar aquest treball que ha de promoure la creació d'equips d'animació evangelitzadora,

i marcar-nos fites i objectius concrets per tal d'avançar en aquest camí de renovació.

- Hem constatat durant la reflexió que cada arxiprestat és diferent i que no es pot marcar un ritme uniforme en aquest treball que sigui igual per a tots, sinó que cal partir de la realitat concreta de cada lloc i les seves possibilitats i reflexionar conjuntament per avançar en aquest camí.

Però això, que és un fet, no ens ha de servir per excusar-nos, sinó seguir avançant en la proclamació de l'Evangeli i aquest projecte de reestructuració.

3. Aprofundir en el sentit de pertinença a l'Església diocesana entre tots els seus membres

Això passa per treballar-ho a les nostres comunitats per tal que siguin espais de fraternitat, comunitats acollidores i integradores, especialment amb els immigrants. Sovint he dit que som membres de la gran família de l'Església i ens hi hem de sentir formant-ne part. Aquesta prioritat ha estat remarcada especialment en el Consell Pastoral Diocesà i en les reunions amb els delegats, però també en els consells pastorals parroquials i arxiprestals. Per això:

- Ens cal promoure trobades en els diferents àmbits diocesans, a nivell diocesà, en els diferents arxiprestats i a cada parròquia per tal d'experimentar el gust de ser poble, de formar part del Poble de Déu.

Aquestes trobades s'han d'explicar, de programar en els consells i concretar per oferir-les a les comunitats i als fidels.

Les trobades fetes amb motiu de l'aniversari de la creació de la diòcesi ens hi han ajudat i caldria pensar en donar continuïtat a aquests esdeveniments que ens enforteixen com a comunitat diocesana, i un exemple pot ser la nostra participació a les Jornades Transmet.

- Però s'ha constatat també la necessitat de vetllar aquesta pertinença en grups concrets que necessiten potser d'un acompanyament més singular.

Em refereixo per exemple als voluntaris en obres assistencials i de caritat, per tal que puguin viure la dimensió mística de l'acció social, o els monitors i col·laboradors en l'àmbit del lleure, els animadors en els grups juvenils, etc.

4. Proposar una formació diocesana més transversal adreçada a preveres, diaques, religiosos i laics

Aquesta prioritat ha estat també recurrent en les diverses reunions de reflexió, tant amb laics com amb clergues. Necessitem laics, religiosos, diaques i preveres ben formats per tal que puguin ser veritables deixebles missioners.

- El document final del Sínode de Bisbes de l'any 2024 ofereix molts elements de reflexió que poden donar pistes per organitzar una formació en clau més missionera i sinodal que afecti a tots els agents de pastoral de les comunitat cristianes i de la diòcesi. L'equip sinodal diocesà que s'ha constituït en hi podrà ajudar i oferirà material per fer-ho.
- Juntament amb aquesta formació també es va subratllar en les reunions del curs passat la necessitat d'aprofundir en la vida espiritual i la pregària, de continuar amb la creació de grups de formació bíblica a les parròquies i de cuidar l'acompanyament de les persones.

Per això, i per oferir algunes concrecions, us demano fonamentar les diverses accions pastorals en la Paraula de Déu. Per exemple, els grups d'evangelització que es vagin creant. En aquest sentit us demano fer el possible per tal de tenir a totes les parròquies i comunitats grups per a compartir l'evangelí entre els preveres i diaques i amb els fidels, amb grups de *Lectio Divina*, d'Estudi de l'Evangelí o amb altres mètodes que puguin ajudar.

5. Finalment vull dedicar una prioritat a l'atenció i acompanyament del clergat

La reflexió sobre aquesta prioritat ha estat feta especialment en el Consell Presbiteral i les reunions amb els arxiprestes. Els preveres i diaques són els primers col·laboradors del bisbe en l'exercici del ministeri pastoral i per tant de l'acció de l'Esperit Sant en l'Església i són per això un element central en la vida de la diòcesi.

- Cal constatar i agrair la vivència de fidelitat a Jesucrist per part dels clergues, la consciència de la pròpia identitat en l'exercici del seu ministeri al servei del poble de Déu.
- Això implica la necessitat d'aprofundir en la vida espiritual, de la direcció espiritual, dels grups de fraternitat entre mossens, de promoure els exercicis espirituals i recessos, i de participar-hi, i la importància de l'acompanyament per part del bisbe diocesà.
- També s'ha valorat molt positivament la fraternitat i germanor en el clergat de la nostra diòcesi, i la necessitat de continuar trobant-se periòdicament per compartir i aprofundir en el seu ministeri en els reptes actuals, així com explorar la possibilitat de tenir més espais i moments comunitaris.

Aquestes són les prioritats més destacables que al llarg del curs passat s'han anat reflexionant en els diferents consells i reunions, i els suggeriments que el bisbe proposa que tinguem presents a l'hora de marcar els objectius en els àmbits que tenim encomanats, a les parròquies, en els arxiprestats, des de les delegacions generals i episcopals, i en les associacions, fundacions, moviments, escoles, entitats socials, etc.

Com us vaig recordar en la Missa de cloenda dels actes de l'aniversari de la diòcesi el passat 15 de juny, continuem caminant amb esperança, i no pot ser una frase feta. Estem davant un nou curs que se'ns presenta com una nova oportunitat que el Senyor ens dona per fer present el seu amor, la seva misericòrdia, per ser Església evangelitzadora i missionera.

Que la Mare de Déu de la Salut, amb el seu esguard serè, continuï sent la nostra protectora i guia.

A Terrassa, 14 de setembre de l'Any Jubilar 2025, en la festivitat de l'Exaltació de la Santa Creu.

† Salvador Coll

† Salvador Cristau Coll
Bisbe de Terrassa